

EÖRSI ISTVÁN**Kettős ajándék**

A keletberlini Dorotheen temetőben
 1990 májusának
 hatodik éjjelén ismeretlen
 mázolóok Brecht sírkövére fröcsög-
 ték,
 hogy „Saujud” továbbá „Juden
 raus”, de ne
 a koporsóból, ahogyan ezt
 jóhiszeműen érteni szeretném.
 Így ajándékozta meg a csöcselék
 a zsidókat Brechtrel, Brechtet pedig
 gyűlöletével, mely halott
 művész számára balzsam,
 poszthumusz díj.

Két konda

Új röffentők muzsikálnak
 örökzöld melódiát,
 belerengnek a rózsás hájak:
 „Isten, röfröf, család.”

A másik konda ma bágyadt,
 túl sok korpát zabált,
 szokásból böffeni már csak:
 „Az állam, röfröf, a párt.”

De majd egymásra találhatnak
 disznó-testvériség –,
 és együtt így dalolászhatnak:
 „A nemzet, röfröf, a nép.”

Egy Heine-motívumra

S a várva-várt disznófejet
 Egy óntálon behozták.
 Nálunk babérral diszítik
 Még mindig a disznók orrát.
 Németország, IX. fejezet

Az óntál rég zaciban pihen,
 ha korábban el nem csórták,
 de feldekorálják még ma is
 babérral a disznók orrát.

A szószokat kicserélik,
 s más mócsingokra locsolják,

moslékből kimentett babér
 diszíti a disznók orrát.

Új konda jött a régihez,
 egymást tisztára kotorják,
 bélsártól büzőlgő babér
 diszíti mindnek az orrát.

S ha a disznónak tokája se lesz,
 csak bőre marad meg a bordák,
 még akkor is feldiszítik
 fonnyadt babérral az orrát.